

Motivele invocate:

- încălcarea articolului 42 alineatul (2) și a articolului 15 alineatul (1) din Regulamentul nr. 207/2009
- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009

irațional și arbitrar și pe o eroare vădită de apreciere inerentă acestora, în special în ceea ce privește punctele 22-28 inclusiv din ordonanța menționată.

- Al doilea motiv, întemeiat pe interpretarea eronată, falsă și irațională, precum și pe încălcarea vădită a articolului 86 din Regulamentul de procedură al Tribunalului Funcției Publice în ceea ce privește obligarea la „plata către Tribunal a sumei de 1 000 EUR”.

Recurs introdus la 15 octombrie 2012 de Luigi Marcuccio împotriva Ordonanței din 3 august 2012 a Tribunalului Funcției Publice în cauza F-57/12 R, Marcuccio/Comisia

(Cauza T-464/12 P (R))

(2012/C 379/53)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurent: Luigi Marcuccio (Tricase, Italia) (reprezentant: G. Cipressa, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile

Recurentul solicită Tribunalului:

- Anularea în totalitate și fără nicio excepție a ordonanței atacate.

Motivele și principalele argumente

Prezentul recurs este îndreptat împotriva deciziei președintelui Tribunalului Funcției Publice din 3 august 2012 de respingere a cererii de suspendare a executării, în primul rând, a deciziei Comisiei prin care s-a respins cererea recurentului privind plata sumei de 1 661 EUR, dedusă în mod ilegal, în opinia acestuia din urmă, din indemnizația sa de invaliditate, în al doilea rând, a deciziei implicite a Comisiei privind respingerea reclamației, în al treilea rând, a oricărei decizii în temeiul căreia Comisia ar fi dedus suma de 1 661 EUR din indemnizația de invaliditate a recurentului pentru lunile iunie, iulie, august și septembrie 2011.

În susținerea recursului, recurentul invocă două motive.

- Primul motiv, întemeiat pe lipsa absolută de motivare a ordonanței atacate, inclusiv pe distorsionarea și denaturarea situației de fapt, pe lipsa vădită de logică, pe caracterul

Acțiune introdusă la 19 octombrie 2012 — AGC Glass Europe și alții/Comisia

(Cauza T-465/12)

(2012/C 379/54)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: AGC Glass Europe (Bruxelles, Belgia), AGC Automobile Europe (Fleurus, Belgia), AGC France (Boussois, Franța), AGC Flat Glass Italia Srl (Cuneo, Italia), AGC Glass UK Ltd (Northampton, Regatul Unit), și AGC Glass Germany GmbH (Wegberg, Germania) (reprezențați: L. Garzaniti, J. Blockx și P. Niggemann, avocați, și S. Ryan, Solicitor)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- anularea articolului 3 din Decizia Comisiei Europene din 6 august 2012 prin care se respinge, conform articolului 8 din Decizia 2011/695/UE a președintelui Comisiei Europene din 13 octombrie 2011 privind funcția și mandatul consilierului-auditor în anumite proceduri în domeniul concurenței, cererea de aplicare a regimului de confidențialitate formulată de reclamante în cazul COMP/39.125 — *Sticlă auto*;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată și
- luarea oricăror alte măsuri pe care Tribunalul le va considera adecvate.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă șase motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea de către consilierul-auditor a articolului 8 din decizia privind mandatul consilierului-auditor⁽¹⁾ și a obligației de motivare prevăzută la articolul 296 TFUE și la articolul 41 alineatul (2) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, printr-o interpretare eronată a sferei competenței sale și prin faptul că a considerat că nu avea competența să examineze observațiile reclamantelor cu privire la încălcarea principiului încrederii legitime, a principiului egalității de tratament și a dreptului la bună administrare pe care le-ar fi implicat publicarea informațiilor în litigiu cuprinse în decizia Comisiei din cazul COMP/39.125 — *Sticlă auto*.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe împrejurarea că, întrucât a permis Comisiei să publice informațiile în litigiu, consilierul-auditor a încălcat încrederea legitimă a reclamantelor, fondată pe comunicările Comisiei privind politica de clemență⁽²⁾ și pe practicile anterioare privind protecția informațiilor prezentate într-o cerere de clemență, în sensul că informațiile care au fost furnizate în cadrul cooperării lor cu Comisia nu vor fi divulgate publicului, în măsura posibilului.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea de către consilierul-auditor a principiului egalității de tratament întrucât a permis Comisiei să aibă aceeași abordare referitoare la publicarea anumitor categorii de informații cu privire la toate destinatările deciziei Comisiei din cazul COMP/39.125 — *Sticlă auto*, în pofida faptului că reclamantele se află într-o poziție diferită de cea a celorlalte destinatari ale deciziei în ceea ce privește publicarea acestor informații datorită statutului lor de unice solicitante de clemență în cazul *Sticlă auto*.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea de către consilierul-auditor a dreptului reclamantelor la bună administrare în temeiul articolului 41 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene întrucât a permis Comisiei să adopte o politică arbitrară cu privire la publicarea anumitor categorii de informații în deciziile sale referitoare la procedurile în materie de înțelegeri.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea de către consilierul-auditor a articolului 4 din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001⁽³⁾ și a Comunicării Comisiei privind accesul la dosar⁽⁴⁾, pentru motivul că aceste dispoziții împiedică Comisia să acorde publicului accesul la documentele depuse la Comisie de către solicitanții de clemență. Întrucât a permis Comisiei să publice informațiile care erau cuprinse în aceste documente în versiunea neconfidențială a deciziei sale din cazul COMP/39.125 — *Sticlă auto*, consilierul-auditor permite Comisiei să eludeze aceste dispoziții.
6. Al șaselea motiv, întemeiat pe încălcarea de către consilierul-auditor a obligației de păstrare a secretului profesional prevăzută la articolul 339 TFUE și la articolul 28 din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului⁽⁵⁾, întrucât acesta a considerat că informațiile în litigiu nu sunt informații confidențiale și puteau fi divulgate de către Comisie. Consilierul-auditor săvârșește erori vădite de apreciere în ceea ce privește aplicarea criteriilor de confidențialitate a informațiilor din jurisprudența Tribunalului și omite să aplice, în cadrul aprecierii sale, evaluarea comparativă a intereselor, impusă de jurisprudență.

(1) Decizia 2011/695/UE a președintelui Comisiei Europene din 13 octombrie 2011 privind funcția și mandatul consilierului-auditor în anumite proceduri în domeniul concurenței (JO 2011 L 275, p. 29).

(2) Comunicarea Comisiei privind imunitatea la amenzi și reducerea cuantumului amenzilor în cauzele referitoare la înțelegeri (JO 2002 C 45, p. 3); Comunicarea Comisiei privind imunitatea la amenzi și reducerea cuantumului amenzilor în cauzele referitoare la înțelegeri (JO 2006 C 298, p. 17, Ediție specială, 08/vol. 5, p. 3).

(3) Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO 2001 L 145, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 76).

(4) Comunicarea Comisiei privind regulile de acces la dosarul Comisiei în cauzele în temeiul articolelor 81 și 82 din Tratatul CE, articolelor 53, 54 și 57 din Acordul SEE și Regulamentului (CE) nr. 139/2004 (JO 2005, C 325, p. 7, Ediție specială, 08/vol. 4, p. 220).

(5) Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat (JO L 1, p. 1, Ediție specială 08/vol. 1, p. 167, rectificare în Ediție specială, 08/vol. 4, p. 269).